

talleanneth Hauke Pekin
3.8.1979 Jaakko Pihl-

19.8.80

Harry Alopaeus

MUSEOVIRASTO
RAKENNUSHISTORIAN
SISÄNTON ARKISTO

Raportti Raaseporin linnan uloimpien varustuksen
tutkimuksista nykyisen joen alueella.

Liite: Piirros joen alueesta linnan eteläpuolella. L:500

Liite 2: Piirros joesta padon kohdalta 1:50

Suoritin museoviraston Raaseporin kaivausraportissa v:lta 1969 (3/6-69 sivu 7) mainittujen, joen ruoppauksien yhteydessä tavattujen paalujen sekä arkkitehti Schjerfbekin mainitseman "padon" (v:na 1889) etsintää. Erinäisistä syistä johtuen etsintä suoritettiin vain kahlaamalla joessa. Alustavasti etsitty alue on merkitty vinoviivoituksella oheiseen karttaan (liite 1).

Raaseporin joki osoittautui kyseiseltä kohdista 150-130 cm syväksi ko. tutkimushetkellä, jolloin vedenpinta oli n. 15-20 cm normaalia korkeammalla. Joen pohja oli keskellä uomaa kovaa savipohjaa sekä linnanpuoleinen ranta nykyisestä venelaiturista lipunmyynti kioskille asti (n.30 m.matkalla) ohuehkon mutakerroksen peittämä savipohja. Jokseenkin kaikkialla muualla oli rannat pehmeäköä ja melko upottavaa mutaa.

Venelaiturista 24 m. länteen alkoi joen linnanpuoleisesta rantapenkasta n. 2 m leveä, rantapenkan suuntainen, yhteensä 7 m pitkä paalutusrivistö joissa paalut nousivat joko mutakerroksen pinnan tasalle tai muutaman cm sen yläpuolelle, ollen kuitenkin tutkimushetkellä n. 15-25 cm vedenpinnan alla. Paikalla oli mutakerroksen paksuus n. 10-30 cm ja sen alla oli kovahko savi. Paaluja laskin nyt yht. 79 kpl mutta todellinen luku on ilmeisesti ollut suurempi.

Joen etelärannalta, linnan ns. "vanhemman vallihaudan" linjan lounaispuolelta n. 32 m etäisyydestä venelaiturista löytyi epätasainen paalurivistö joka alkoi etelärannalta ja jatkui joen yli miltei sen puoleenväliin asti.

Aivan etelärannalla olevien paalujen yläpää oli n. 30 cm syvyydessä veden alla, mutapohjan alkaessa n. 40 cm ja savipohjan n. 60 cm syvyydessä pinnasta laskien.

Joen rannan syvetessä tämänjälkeen jyrkästi keskiuomaan päin löytyi kuitenkin jokseenkin koko matkalta tyvestä katkenneita paaluja jotka kohosivat mutavapaalta savipohjalta. Paalut kohosivat kovalta savipohjalta n 5-15 cm ylöspäin joten niiden päällä oli vettä n. 120-140 cm (27-28/6-80 jolloin tutkimus tehtiin). Paalut ovat tukeviantuntuisesti kiinni pohjassa enkä näin ollen voinut todeta kuinka syvälle saveen ne ulottuvat.

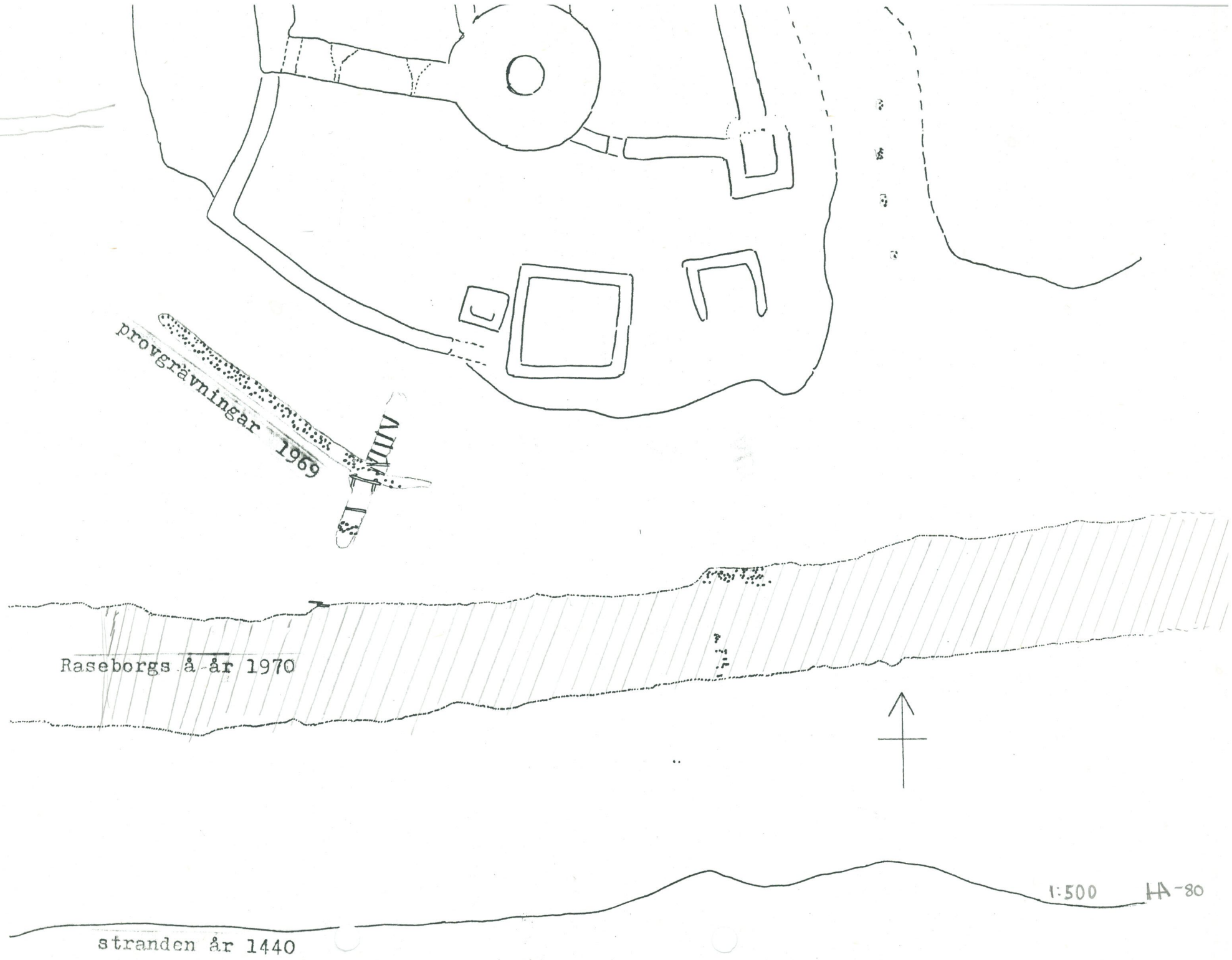
Tutkimuksessa löytyi tästä esteestä paaluja yhteensä 22 kpl mutta johtuen olosuhteista ja tutkimuksessa käytetystä kalustosta on paaluja voinut jäädä huomaamatta; toisaalta joitakin paaluja on voitu laskea kahteen kertaan. Niinpä ei voidakaan katsoa tätä osa-aluetta riittävän tarkasti tutkituksi.

Paalujen suhteellisen vaikean havaittavuuden takia on myös mahdollista että vastaavanlaisia jäänteitä kuin nyt löydetty on voinut jäädä havaitsematta joten vasta järjestelmällinen tutkimus sopivalla kalustolla ja riittävällä henkilöstöllä voisi antaa varmuuden asiassa.

Joen pohjassa olevien paalujen katkeaminen alhaalta tyvestä ja joen kovan, mudattoman savipohjan selittää 1950 luvulla ja uudestaan 1969 kaivinkoneella tehdyt uoman ruoppaukset. Valitettavasti ei minulla ole aikaisemmasta tai 1969 ruoppauksesta muuta tietoa kuin että joen molemmilta rannoilta oli tavattu paaluja. Näin ollen paalutuksien alkuperäisen koon ja kulkusuuntien selvittäminen edellyttäisi sekä sukellustutkimuksia että näissä ruoppaustöissä mukana olleiden haastattelemissa.

Työmestari

Harry Alopaeus

Liite 1.

stranden år 1440

1:500 11-80

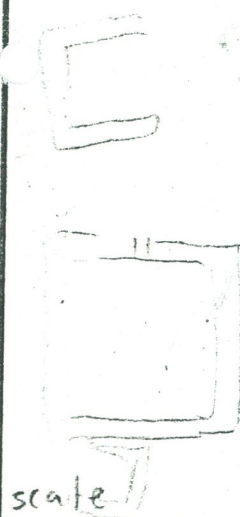
Joki

MUSEOVIRASTO
RAKENNUSHISTORIAN
OSASTON ARKISTO

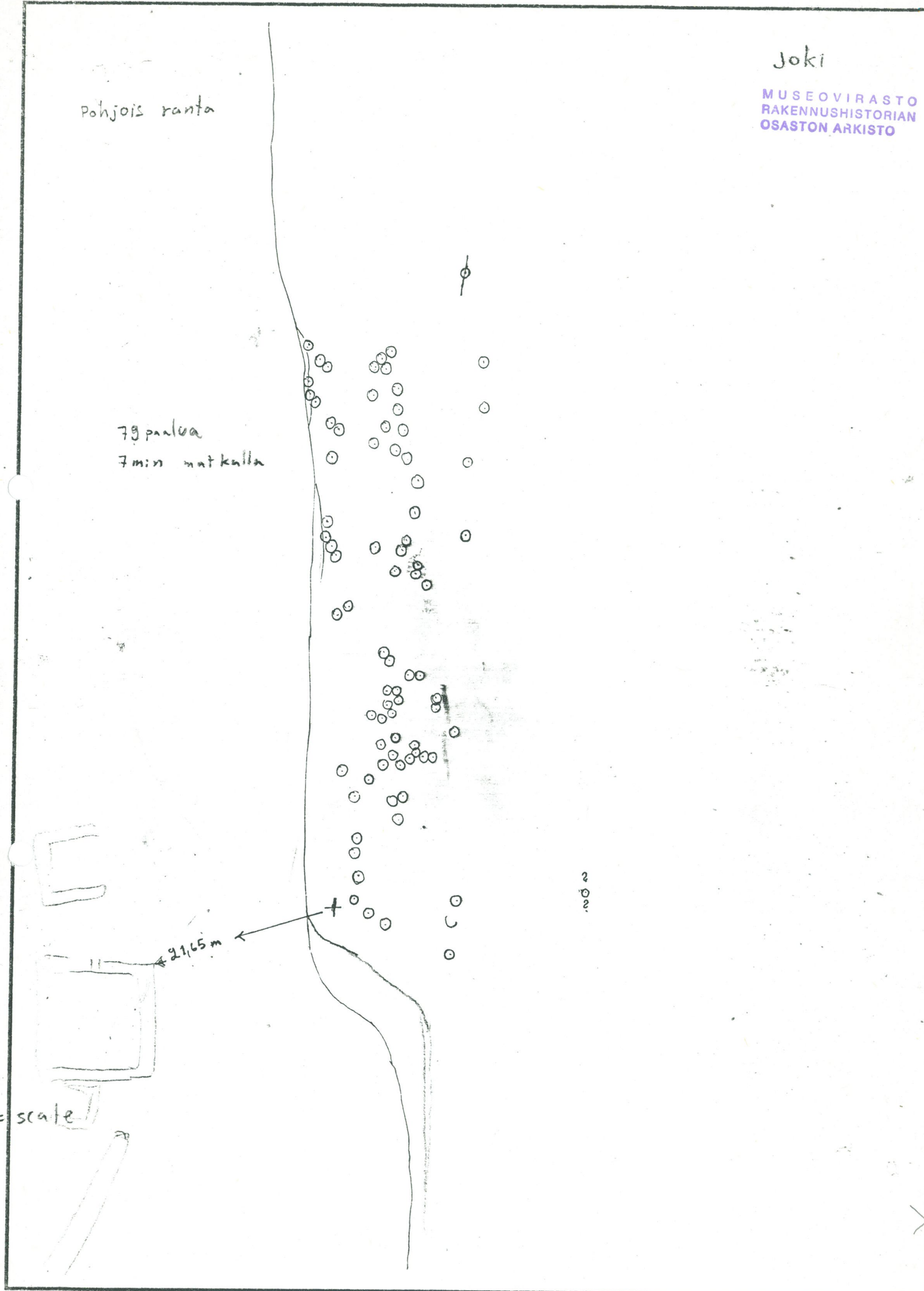
Pohjois ranta

79 paalua
7min matkalla

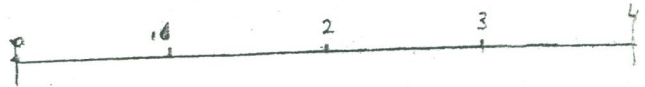
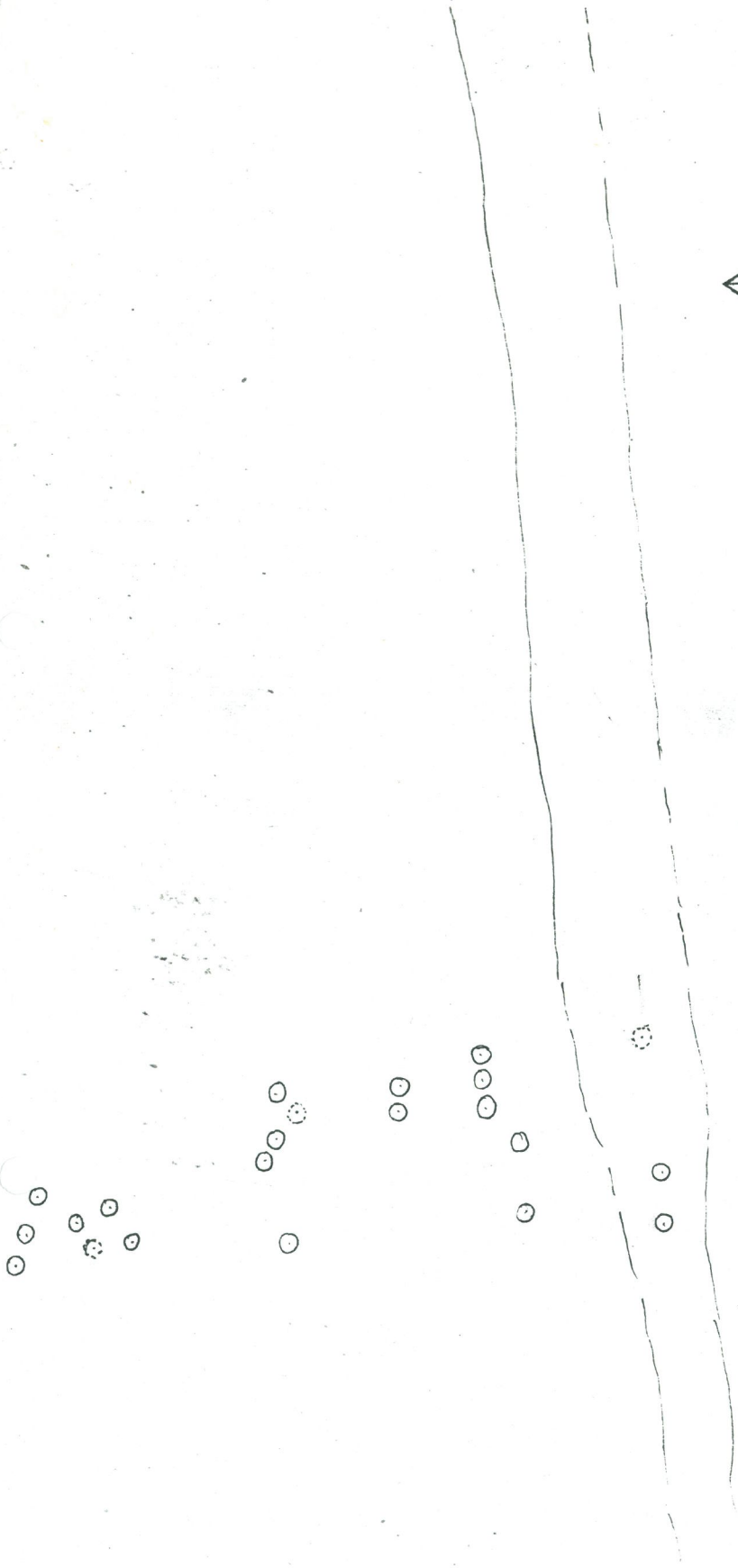
21,65 m

scale

Etelä ranta

Liite 2

Raaseporin joki	1:50			
		11		29.06-80
Veden alla, rannassa ja joen pohjassa olevaa paalotusta		H.Alopaevs		